

Lakoma

XIV. EGRESSY BÉNI ORSZÁGOS SZÍNHÁTSZÓ FESZTIVÁL
2012. december 6-9. Szepsi és Buzita

4. szám • szombat délelőtt

*Pillanatképek
a pénteki
előadásokból*

Vendégünk: Kármán József Színház

1988-ban alakult a csoport Kármán József Színkör névvel a Csemadok losonci alapszervezete mellett. Első bemutatónk 1989-ben a Fanni hagyományai volt. 2000-ben nonprofit civil szerveződésként Kármán József Színház néven folytattuk tovább tevékenységünket. Jövőre ünnepeljük a társulat fennállásának 25. évfordulóját.

Minden évben részesei vagyunk a Jókai Napoknak. Az országos versenyen több fődíjat, nívódíjat, egyéni alakításdíjat kaptunk. Részesei voltunk több hazai és külföldi színházi fesztiválnak is. (Scénická Žatva - Márton, Madách Napok - Balassagyarmat, Kaleidoszkóp fesztivál - Budapest, Denizli - Törökország, Vejen - Dánia).

A társulat művészeti programja két részre osztható: Az egyik a hagyományörzés jegyében a zenés darabok bemutatása (Charlie néne, Imádok férjhez menni, A kaktusz virága, Doktor úr), a másik a kísérletezés jegyében az abszurd, elvont drámák bemutatása (Kisértetszonáta, A peron, Johanna második halála, Herner Ferike faterja). Éves szinten minimum egy, de többször két bemutatót tartunk. Legtöbbször a Kisértetszonátában játszottunk (41), legkevesebben a Johanna második halála illetve a Sóska sült krumpli című darabban (3). A társulat 2011-ben Csokonai Vitéz Mihály Közösségi-díjat kapott.

A bemutatandó darab: Paraszt dekameron - pajzán, táncos, humoros vásári komédia. Népi gyűjtésből 5 történetet mutatunk be táncos koreográfiával fűszerezve. 12 éves kor alatt nem ajánlott.

A darab rendezője: Énekes István (Bartók Színház, Dunaújváros. Zenei alapanyag: moldáv népzenei motívumok

Szereplők: Csák Éva, Csák István, Csák Lídia, Demecs Andrea, Erdélyi Attila, Erdélyi Gabriella, Erdélyi Gábor, Hajdók Hajnalka, Setény Öcsi, Sándor Zsombor, Tóth Éva
Hangtechnika: Büki Zoltán

BODROGKÖZI SZÍNJÁTSZÓK

A Bodrogekői Színjátszó-csoport létrejöttének pontos dátumára talán már senki sem emlékszik, annyi azonban bizonyos, hogy 35 évvel ezelőtt Kassai Béla hívta életre Királyhelmecen, s azóta ez a társulat a város kulturális életének természetes hozzátartozója. Több generáció nőtt fel úgy, hogy a városi rendezvényeken rendre a csoport hosszabb – rövidebb előadásait láthatta. Tagjainak létszáma folyamatosan változik, de állandó jelleggel tizenöt személy körül mozog. Ezek az amatőr színészek az élet számos területéről érkeztek – legtöbbször pedagógusok. S nemcsak foglalkozásban, korban is nagyon sokszínű a paletta. Az összetartó erő, az adni akarás, az igényes szerepformálás, a játék – és mindenekelőtt egymás szeretete –, mindez sokkal fontosabb a profizmusnál és a jól felszereltségnél. Az elért sikerek soha nem a kényelmes hátradőlésre, sokkal inkább a színvonal megtartására, fejlesztésére ösztönzik a tagokat. A Bodrogekői Színjátszók szakadatlanul helytállnak a megmérettetéseken – hazai és határon túli versenyeken egyaránt kiemelkedően képviselik Királyhelmec városát. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az a számtalan díj és elismerés, amelyeket a különböző versenyeken, fesztiválokon érdemeltek ki.

A teljesség igénye nélkül a legfontosabbak: fődíjak, arany minősítések, legjobb előadásnak járó díj, legjobb férfi- és női alakítás, legjobb epizód-szereplő, legjobb színpadkép, társulati díj, kiváló rendezésért járó díj, legígéretesebb tehetségeknek kiosztott díjak, kiemelkedő színészi játékért való díj, színészi fődíj, életműdíj.

A 35 évvel ezelőtti alakult

Bodrogekői Színjátszócsoporthoz eddigi tevékenysége elismeréseként, a kultúra terjesztéséért a Bodrogekő és Ung-vidék régióiban, valamint a hazai és nemzetközi versenyeken a Bodrogekő és az amatőr színjátszás hírnevének sikeres reprezentálásáért 2011. december 16-án elismerő oklevelet és emlékplakettet vehetett át a Kassai Állami Színházban.

BODROGKÖZI SZÍNJÁTSZÓK

TASNÁDI ISTVÁN: FINITO

(A magyar zombi)

“Blondin Gáspárnak nincsen életkedve,

Sötét szobában gubbaszt, mint a medve.

Nem kocsmázik, nem kertészkedik,

Kidobta mind a ping-pong érmeit,

Főzeléken él, feltét se kell neki,

Sőtlan, mióta munkanélküli.”

A Bodrogközi Színjátszók legújabb darabja a Finito című ódon olaszosságával ellentétben nagyon is mai témát feszeget. A csapat követve a néhány évvel ezelőtt elkezdett utat, idén is olyan témához nyúlt, ami szórakoztató, de emellett gondolkodásra, sőt önkritikára készteti a nézőt.

Blondin Gáspár, a 44 éves, nő, gyermeke-

len nagyábrándi lakos, egykori húsüzemi dolgozó – aki az első felvonásban életkedvetlen, mert mellőzött, mert frusztrált, mert még a budin se hagyják békén - élete senkit sem érdekel, halála viszont kapóra jönne sok mindenkinek. Gáspár tehát eladja halálát egy kereskedelmi televíziónak. A szenzációra éhes média élő show-ban közvetítené, ahogyan az elkeseredett férfi önkézével véget vet életének.

Felbolydul a falu, Blondinéknál tolong mindenki, a szomszéd, a polgármester, a riporter, a popdiva, a sztárrendőr, a költő, no meg az anyós. Megjelenik Pál, a híres médiaszemélyiség is, mivel a nem mindennapi esemény a Pál show-ban teljesedne ki, ha...

Akit érdekel a folytatás, nézze meg a Bodrogközi Színjátszók előadását.

A BODROGKÖZI SZÍNJÁTSZÓK

bemutatja

Tasnádi István:

FINITO

(MAGYAR ZOMBI)

című komédiáját két felvonásban

Blondin Gáspár.....	Terebesi Gyula
Blondinné, Vali.....	Rigó Katalin
Özv. Vecserák Károlyné, Blondin anyósa.....	Eperjessy Mária
Pacsik Ferenc, polgármester.....	Papp Ferdinánd
Szomszéd Misi.....	Lackó Péter
Bicke B. László, költő.....	Suszter Attila
Dr. Juhos Buda, tárgyalópszichológus.....	Szpisák Gyula
Pál, médiaszemélyiség.....	Tancsák Péter
Reszlik Hajnalka Myrtill, riporter.....	Illés Csenge
Toncsi, operatőr.....	Répási Judit
Túlvilági hivatalos úr hangja.....	Fedor Öcsi

Súgó.....	Terebesi Irén
Zene.....	Fedor Öcsi
Asszisztens.....	Szpisák Diana
Rendező.....	Illésné Popália Irén

Rózsa(Szín)Ház Társulat

Csoportunk 2005-ben alakult, azóta kisebb-nagyobb megszakításokkal működik. Jelenleg 11 tagunk van. Farkas Péter rendező 2011-től dolgozik együtt csoportunkkal. Eddig 5 darabot vittünk színre, főképp vígjátékokat, zenés darabokat, esztrádokat. A tavalyi fesztiválon Babay: Postaláda című darabjával szerepeltünk. Idén Gyárfás Miklós: Tanulmány a nőkről című vígjátékát mutatjuk be.

Tanulmány a nőkről

A szindarab eredetileg filmforgatókönyv, az 1967-es magyar filmben igazi sztárgárda szerepelt Keleti Márton rendezésében: Venczel Vera, Darvas Iván, Páger Antal, Ruttkai Éva, Kiss Manyi, Latinovits Zoltán...

A történet röviden a következő:

Zsuzsa, Éva és Jolán elhatározzák, hogy elválnak a férjeiktől. Ügyvédjük, a fiatal Vera, az első ügy lendületével keresi föl a férjeket. A vérmes Pétert, az anyagiás Sándort és a tunya

Bálintot csak egy pillanatra háborítja fel asszonya szándéka, mindhárman egy csapásra beleszeretnek a bájos jogásznőbe. Gegucz, az öreg kormányos elkottyantja otthon az igazságot. Több sem kell az asszonyoknak, ők lesznek a leghűségesebb feleségek, s Verát a kaján férfiakból álló fegyelmi bizottság egy évre felfüggeszti. Szerencsére Dénes, a női lélek rejtelseit kutató író nagyra értékeli Vera mély élettapasztalatát, így végül belőlük lesz a negyedik boldog pár.

Zselatini musical

Péntek este már mindenki kíváncsian várta a komáromi iparisták *Pomádéját*. A mindenki által jól ismert Greace c. film alapján készítették el saját musicaljüket.

Előttünk lebegtek a pöttyös szoknyák, feltupírozott hajkoronák, színes kosztümök. Mind ez meg is érkezett a színpadra, de a színes pompával együtt jöttek a hamiskás dalok és bizonytalan táncmozdulatok is. A '70-es évekbeli táncok és dalok kétpercenként váltogatták egymást, így a nézők könnyen elveszthették a fonalat a történetben, amely kicsit vontatott és sztereotipikus volt. A darab inkább a showra helyezte a hangsúlyt, ezért gyakran a narrációs részek sem egyeztek a jelenetekkel. A közös számok viszont jól sikerültek, olyankor az egész csapat lelkesen és élvezettel nyomta a rock and roll-t. A közönség visszaillesz, így könnyen kedvet kaphatott egy kis pörgős tánchoz.

A legvégén felcsendült a jól ismert „One that I want” c. sláger, melyet még a dal végén is lendülettel ugráltak végig.

Csilla és Juli

Mottó:
Minden művészetek
Fején a korona:
A mi művészetünk,
Ellen ki mondana?
Mi szép, mi szép, mi szép
A mi földatunk!
Legyünk büszkék reá,
Hogy színészek vagyunk.
(Petőfi Sándor: Színészdal)

Apropó!

1991-ben találkoztam azokkal a lelkes gimnazistákkal, akik színjátszócsoporthoz szertartottak volna alakítani a Füleki Gimnáziumban, rám gondoltak rendezőként a fiatalok, mivel az általános iskolában akkor már rendeztem, és a Zsibongó kissozópaddal már ismertek bennünket.

Nem bizonyult jó választásnak az első színdarab, Csokonai Özevgy Karyóné c. komédiája. A modern köntösbe öltöztetett játékot az akkori bizottság nem fogadta kedvezően. A szöveg túl archaikus volt, a játék túl fiatalos. De a közönség jó volt, a diákok tehetségesek. Folytatást érdemltek.

A csoport tehát Apropó néven megalakult, és újabb diákokkal már 1993-ban megnyertük az országos Ki mit tud? fesztivált. Az emberke tragédiájára odafigyeltek, már jegyezték bennünket.

S jöttek, szípkortáztak az ötletek, szaporodtak a csoport tagjai s velük együtt a gondok is. Elsősorban az irodalmi anyag színesítése lett a fő célunk, ezért minden szövegvékönyvet magunk írtunk. Néhai

Dusza Pista színikritikus hőbörgött is sokat, mert szerinte rögtön ki kellett volna nyomtatni is az ilyen üttörő jellegű darabokat. Hiszen balladákat dramatizáltunk bátran, tragédiákat jelenítettünk meg fiatalosan, szeretettel meséltünk a bibliai témákról, tengeri-hántást elevenítettünk fel csupa csuhében. Állati jó, állatokról szóló darabokat írtunk, melyeket sokan szerettek a kisebbek közül is. Még Shakespeare mesteremberek-jelenete sem úszta meg átírással, Lázár Ervin Négyszögletű kerek erdője dramatizálással, Mátyás király meséi parodizálással. Természetesen a szerelem motívuma lett legtöbbször általunk eljátszva: Szerelem, szerelem, Szerelmesék, Átkozott győtrelem stb. címekekkel. Megihletett bennünket Illyés Gyula, Pilinszky János, Arany János, József Attila költészete, a Paris de café pedig minden Párizshoz me-

nekülő költő verseit fogta össze megzenésített versekkel fűszerezve. Jőmagunkról Fulkó lovag címmel és a Jó palócokról mutattunk be játékokat.

Több mint 100 diák, 6 generáció, 20 esztendő, megszámlálhatatlan élmény. Rengeteg helyen játszottunk: előkelő színházban olyan műsziari feltételek mellett, melyet még álmunkban sem láttunk, kulturális központokban, a zsámbéki romtemplomnál, Erdélyben pajtában, Pesten a Lánchíd közepén, Pécs főterén, a komáromi Anglia parkban, Pesten a Nemzeti Múzeum kertjében, a pesti Vigadó előtt, a Vörösmarty téren, Szegeden kollégiumban, otthon, a füleki várban, Losoncon, Szepsiben, Buzitán, sok falusi vendéglőben vagy ezek előtt, rozszant iskolákban, tornatermekben, felsorolni sem tudom.

Most, 20 év távlatából tudom, hogy a legfontosabb él-

ményt nyújtani a fiataloknak, közösséget teremteni az iskolában, erősíteni a kötődést a gimnáziumhoz. Csodálatos, amikor egy-egy bemutató kap-

csán megjelennek a régi játszók és gratulálnak, köszöntenek bennünket. Csodás, hogy az apropósok még 10-20 esztendő után is emlékeznek a szö-

vegekre, a versekre, dalokra. S persze a bakikra, a háttérben, a kulisszák mögött történt sok-sok keveredésre, nevetésre.

Szvorák Zsuzsa

Apropó

Az Apropó Kisszínpad Közép-Szlovákia sikeres, több évtizednyi folyamatos tevékenységet és színházi múltat felmutató csoportja.

A 2012-es esztendőben József Attila versei inspirálták a csoportot, hogy a főhajtás mellett egy olyan előadást hívjanak életre, mely emlék, de egyben lázadás és tiszta szívű öröm, hogy Ő... VOLT és VAN nekünk.

Volt egy József Attilánk, akiből merítkezni lehet, akiről beszélgetni lehet, akit érdemes színpadra emelni, ha egy befogadó csoport lát benne fantáziát.

A csoport felteszi a kérdést:

Mit kezdhünk azzal, hogy élt egy költő? Mit tehetünk azzal, hogy hetvenöt éve halott? Tehetünk-e róla, hogy érettségi tétel? Tehet-e róla, hogy azzá lett? Van-e üzenet, és kell-e keresni? Hagyott-e, és akkor meg miért illet? Nagy bűn-e, ha mégis szeretjük? Nagy bűn-e, ha ő is szeretett? Szabad-e így érteni manapság? Szabad-e minden ötlete? Egyáltalán szabad-e minden ötletünk? Mit kezdhünk azzal, ha él egy költő? Különösképp, ha hetvenöt éve halott...

Mit kezdetünk azzal, hogy élt egy költő? Mit tehetünk azzal, hogy hetvenöt éve halott? Tehetünk-e róla, hogy érettségi tétel? Tehet-e róla, hogy azzá lett? Van-e üzenet, és kell-e keresni? Hagyott-e, és akkor meg miért ilyet? Nagy bűn-e, ha mégis szeretjük? Nagy bűn-e, ha ő is szeretett? Szabad-e így érteni manapság? Szabad-e minden ötlete? Egyáltalán szabad-e minden ötletünk? Mit kezdetünk azzal, ha él egy költő? Különösképp, ha hetvenöt éve halott...

Szereplők:

Balázs Blanka
Bálint Dániel
Benko Fruzsina Borbála
Bojtos Timea
Danyi Viktória
Dósa Réka
Fekete Alexandra
Gál Krisztina
Gáspár Dániel
Graca Margaréta
Gyetvai Anna
György Stella
Izrael Krisztina
Kapsa Monika
Katkó Stefánia
Kovács Gréta

Nagyferencz Zsuzsanna
Oláh Roman
Pálenik Bianka
Pregl Emese
Ruff Andrea
Simon Alexandra
Simon Marcel
Süle Viktória
Szabó Ágnes
Tomolya Timea
Tóth Dóra
Vanko Zsófia
Varga Cyntia
Varga Gabriella
Végh Katalin

Közreműködik:

Bozó Dávid, harmonika
Farkas Csaba, gitár, ének

Forgatókönyv:
Mizsey Attila

Koreográfus:
Énekes István

Díszlet- és
jelmeztervező:

Jana Bialová
és
Fero Mráz

Csoportvezető:
Gáspár Katalin

Rendező:
Szvorák
Zsuzsa

Indulatok fortyogó vulkánja

Hamisítatlan székely nyugalomnak voltunk tanúi a Garamvölgyi Színpad előadásában. Nem csupán a tökéletes díszlet-jelmez miatt, hanem a szereplők játékstílusa miatt is. Sőt, leginkább emiatt. Ahogy a székely ember se siet sehová – legalábbis ezt a sztereotípiát ismerjük –, ők sem siettek, megfontoltak maradtak és legtöbbször higgadtak, és ettől valahogy mindvégig jelen volt a játékban egyfajta feszültség, mely mélyen rejlő fájdalmakat sejtetett. Ezek az emberek szerettek és szenvedtek, és bár látszólag egy szamar körül forgott a történet, melynek jelenlétét a falu lakói vérlázítónak tartották, a valódi dráma valahol máshol, egész mélyen volt. Hadd emeljem ki Ambrus bátyó valódi, hiteles gyászát, és szívének nagyságát, ahogy a két évtizede eltemetett gyermekét szereti, nevelgeti gondolatban továbbra is. Ez a partalan szeretet a bonyodalmak okozója, ám végül jóra fordul minden, titkok és félreértések kerülnek napvilágra, és a helyére simulnak a dolgok. És bár megnyugodva állok fel a helyemről, sokáig ott motoszkál még bennem az a sok indulat, mely mindvégig fortyogott a felszín alatt, sőt időnként ki is tört – és melyet a társulat leisztult eszközökkel, nagyon jól mutatott be.

-kocsár-

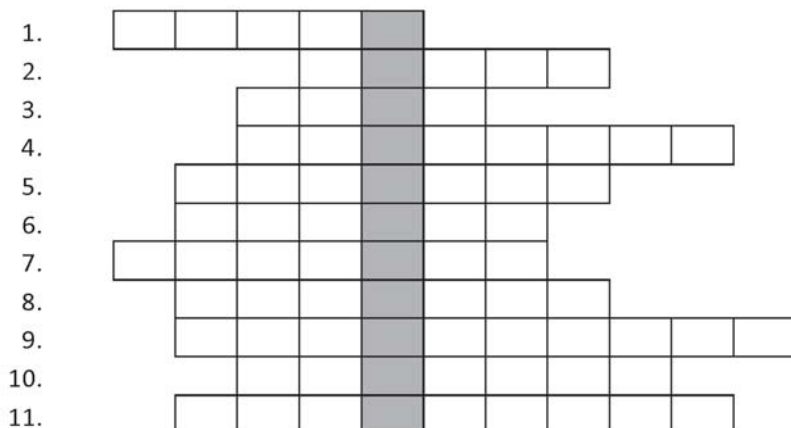
Sok szoknyában a szőlőhegyen

Nagyon nem tudnak énekelni, és milyen vígan teszik! Ahogy minden mást is. Vígan játsszák el a szőlőhegyen kapáló parasztok különböző szívbéli bonyodalmait, Rozika lopótökös problémáitól kezdve a gazda és sokszoknyás felesége házassági gondjain át, a szolgálólány és a tehenre áhító parasztleány évődéséig, és az úri ficsúr bujkálásáig a hatalmas hordóban. Minden rendben van ebben a röpké Móricz-műben: a nánaiaiktól megszokott, nagyon egységes, kicsit felnagyított, eltorzított játékestílus, az apró poénok, az egymásra figyelés, a hangulat – és a közönség nevetésre ingerlése, mely ingernek a nagyérdemű bizony ritkán tud ellenállni. Mozog itt a rekeszizom egyfolytában, az ember végigneveti ezt a meszerien kidolgozott és előadott bohó tréfát. Pergős, könnyed előadás, a nánaiaiktól megszokott, legfelső szinten. Pedig táncolhatna borotvaélen, elég lenne még két poénna több, hogy már ne működjön az egész, hogy már túl legyen játsszva és kényszeredetté váljon – de ilyesmi a nánai csapattal nem fordulhat elő, mert a legeslegnagyobb tehetségük épp abban rejlik, hogy pontosan tudják, hol a határ, mit meddig feszíthetnek. No de addig aztán feszítik is! Bravó!

Kozsár Zsuzsanna

Egy kis színházi rejtvény

1. Az idei fesztiválon elsőnek fellépő csoport.
2. Itt tanulnak az Aprópósok.
3. Innen származnak a tavalyi fesztivál győztesei.
4. Szophokész:..... király.
5. Hamlet szerelme.
6. A kassai színház neve.
7. A Tartuffe szerzője.
8. Ki látható a képen?
9. A lévaiak előadásának a címe.
10. Nemzeti drámánk.
11. A csütörtöki és pénteki előadások a VMK-ben lesznek bemutatva.

A rejtvény megfejtése magyar nyelvünk egyik különleges szava. Kosztolányi szerint akár a szerelem szavunkat is helyettesíthetné.

Tegnap ismét meglátogatott bennünket a Nyomda Ördöge - és áldatlan segítségével folytán rejtvényünkől elmaradt egy kép. Így a kedves megfejtők nem tudtak válaszolni arra a kérdésre, kit ábrázol a kép, és a megfejtés egyik sora nyilván üresen maradt. A galibáért elnézést kérünk, pótoljuk a mulasztást. A rejtvény megfejtését, utolsó, ötödik számunkban közöljük.

Szombati LAKOMA

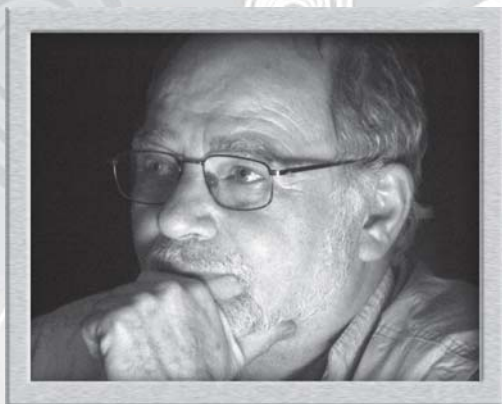
A XIV. Egressy Béni Országos Színjátszó Fesztivál lapja

Szerkesztők: Kozsár Zsuzsa

Tördelő: Mátyás Hudák Katalin ● Készült az Infocentrum irodájában, Szepsiben

Havasi Péter,
zsűritag

Regős János,
zsűritag

Pásztor András,
zsűritag

Mihályi Molnár László,
konferanszié

Nagy Emese,
konferanszié